

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

37 Locationes ad modicum tempus, quando emphiteusis solemniter
requirant

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

- fin. §. fin. numer. 6. C. com. de leg. & Iul. Clar. lib. 4. sentent. §. emphiteusis dicta q. 32. 45. in princ. & idem ¶ non potest emphiteuta incidere arbores fructiferas, ut inquit Bart. in l. divortio, §. si fundum, num. 3. & ibi Bald. & Ias. numer. 4. ff. solut. matr. 36 & propter deteriorationem incurritur caducitas, quando deterioratio est notabilis, secus si esset modica, vel minima, ut inquit Iul. Clar. in dict. §. emphiteusis, q. 26. & hanc opinionem esse communem testatur Ias. dict. numer. 4. nam si sit modica, emphiteuta potest solum compelli ad refundendum interesse, nec datur rescissio contractus, Gratian. decis. 162. num. 5. post alios ibid. alleg.
- 33 Quinimò, ¶ ut ille, qui malè vitur re emphiteutica expelli possit, tria copulativè requiruntur.
- Primò, quòd sit deterioratio notabilis quantitatis.
- Secundò, quòd sit ad perpetuam deteriorationem fundi.
- Tertiò, quòd deterioratio procedat dolo, lata culpa, vel levi, Bald. in auth. qui rem. num. 3. C. de sacros. eccles. Ias. in l. 2. num. 98. vers. dicit tamen, C. de jur. emphit. Ioseph. Ludou. in decis. verus. 22. num. 21. & seq. post plures alios Corb. de cau. ex quibus emphit. priv. sub tit. de caus. privat. ob rei deterior. num. 24. & Gratian. dicta decis. 164. num. 6.
- 34 Deterioratio ¶ autem an sit parva, vel magna, arbitrio Iudicis relinquatur secundum qualitatem rerum, & personarum, Bald. in l. adem, num. 14. C. locat. Menoch. de arbitr. lud. cent. 1. lib. 2. cas. 28. numer. 7. & post alios idem Corb. eod. num. 24.
- 35 Quartò, ¶ si emphiteuta alienat rem emphiteuticam irrequisito domino, ut l. fin. ubi etiam gloss. in ver. cadat circa prin. C. de jur. emphit. & per Ias. post alios ibid. num. 103. cum seq.
- 36 Sed, ¶ ut emphiteuta cadat ab emphiteusi non sufficit, quòd contractus alienationis irrequisito domino sit celebratus, sed requiritur, quòd facta alienatione, subsecuta sit ipsius rei emphiteuticæ traditio, & ita communiter teneri testatur Imol. in cap. potuit, num. 49. in fin. de locat. Specul. de locat. & emphit. §. nunc. aliquantum. 118. lib. 4. par. 3. hancque opinionem esse communem testatur etiam Alex. in l. si à mè, n. 4. vers. 2. limitari. ff. ad l. falcid. & Ias. in dicta l. fin. num. 132. C. de jur. emphit.
- 37 Locatione ¶ facta de triennio in triennium ad novem annos, vel de novennio in novennium ad 27. annos, vel in aliud longum tempus, ita quòd tot locationes factæ esse censeantur, & incipere debeant in principio cujuslibet triennii, vel novennii, usque ad finem præfiniti temporis quæri solet, an eadem, quæ in locationibus emphiteuticis, requirantur. Ad quòd affirmativè responderetur, quia sine causa, & evidenti utilitate, ac solemnitatibus requisitis non valet cap. 1. & ibi gloss. in ver. tractatus, & Docto. de reb. eccles. non alien. in 6. Paul. de Cast. in conf. 40. vol. 1. qui de communi opinione testatur, Alex. conf. 104. num. 4. & seq. lib. 3. Riminal Iua. conf. 233. num. 67. etiam vol. 3. Rod. de reb. eccles. non alienan. numer. 5. 6. & 11. pag. 146. & post plures alios per ipsum citatos, Borgn. decis. 43. aliis 14. numer. 9. par. 1. & benè Const. in tract. de sac. sci. & ignor. Geo.

- Centur. 1, distinctione 67, n. 16. ubi subdit quod faciens huiusmodi locationem domino inconsulto cadit æquè, ac si alienasset, numero 18, & Alexander *conf.* 164, vol. 2.
- 38 Emphiteuta ꝑ inivit pactum cum domino directo, quod non possit expelli, etiam, si nunquam solveret canonem, aliaque plura facta fecit contra communes juris regulas. Quæritur an dicta pacta, & conventiones valeant, & primò est præsupponendum, quod duplex sit emphiteusis, nempe ecclesiastica & laicalis. Conventio autem cum domino temporali de emphiteusi seculari facta, quod propter canonis solutionem nunquam devolvantur, nec emphiteuta expelli possit, valet, quia pacta sunt servanda, l. pen. C. de pact. in term. gloss. in l. 2. ver. expellere, vers. respõdeo, & ibi las. post alios, qui testatur dictam gloss. communiter esse receptam, C. de jur. emphit. num. 118, Specul. de loc. & emphit. §. nunc aliqua, num. 112.
- 39 Pactum etiam ꝑ inter Rectorem ecclesiæ, & laicum, in instrumento emphiteutico appositum, quod res emphiteutica non incidat in commissum arguendo à Fisco ad ecclesiam, valere, & esse servandum tenet Bart. in l. fundi, num. 2, C. de fund. patr. lib. II. quem sequitur las. d. l. 2. num. 119.
- 40 Sed alienatio ꝑ bonorum ecclesiasticorum est de Papæ reservatis per d. extravag. ambitiosè de reb. Eccl. non alien. cap. non liceat Papa, & ibi Archidiaconus. 12, quæst. 2. & Navar. in tract. de spol. cleric. §. 2. num. 1, tom. 2. Vnde cum Prælatus non possit bona ecclesiastica emphiteuticare, etiam pacta in instrumento contra juris
- dispositionem apposta non valent, ut infra patebit.
- 41 Valet ꝑ tamen emphiteutica concessio cum clausula pro se, & quibus dederit, quo casu poterit emphiteuta etiam irrequisito domino eadem bona emphiteutica alienare, ut est communis opinio de qua testatur Dec. in *conf.* 164 num. 3. vers. secundo respondetur, quem sequitur Clar. sent. lib. 4. §. emphiteusis, quæst. 13. vers. ulterius quæro. Quæ opinio est vera, & ab ea in iudicando non est recedendum, quando agitur de emphiteusi seculari: quia ꝑ dummodo pacta non sint contra substantiam aliàs naturam contractus; etiam quod sint contra accidentalitè ipsius contractus, valent Bar. in l. 2. num. 6, & ibi las. num. 118. & 119. C. de jur. emphit. & Specul. lib. 4. par. 3. de loc. & emphit. num. 112. ratio est: quia ꝑ cum laicus sit dominus bonorum suorum, super illis pacta sibi bene visa apponere potest, cum quilibet jure suo si moderator, & arbiter l. in re mandata, C. mand. & l. sed, & si lege §. consuluit, ff. de petit. heredit. & propterea pater potest omnia bona sua vendere, & projicere in mare, non obstante præjudicio liberorum, gloss. in l. 1. vers. ex duobus, C. de off. don. & Cravet. in *conf.* 217. num. 1. & 2. par. 2.
- 44 Prælati verò ꝑ & ecclesiarum Rectores non sunt Domini bonorum ecclesiasticorum, ut probavi supra sub num. 6. quinimò nec habent dominium de redditibus ipsorum, cum nec de his eorum arbitrio disponere possint, sed, qui ad congruam sustentationem superfluit, in usus pauperum distribui debeant cap. rec. Ecclesia, & cap. nulli Episcoporum, & cap.